

Το μεγάλο «Πλυντήριο» του νεοφιλελευθερισμού και η δικαιωματίστικη κατάντια του 25ου Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

Οικτρή και επικίνδυνη εξελίσσεται η κατάσταση στο «Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης», μετά από όσα έγιναν πρόσφατα για την προετοιμασία του 25ου Φεστιβάλ. Στην 1η και 2η Συνέλευση συμμετείχαν: Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία, Δίκτυο, APAN, APEN, Αναμέτρηση, Πόλη Ανάποδα, NAP, APAΣ, ΚΚΕ(μ-λ), ΔΕΑ – Συνέλευση 8 Μάρτη, Sylvia Rivera, αρκετοί που χαρακτηρίζονταν ως «ατομικότητες» (σύμφωνα με όσα επιτάσσει το νεοφιλελεύθερο λεξιλόγιο της μόδας) και... η Νέα Αριστερά! Για το πολιτικό πλαίσιο του Φεστιβάλ τέθηκαν 2 ζητήματα: **α) Ο αποκλεισμός της ΟΚΔΕ**, με επίκληση της θέσης της για τον νόμο της κυβέρνησης Μητσοτάκη για τον «ομόφυλο γάμο». **β) Η συμμετοχή της Νέας Αριστεράς** στο Φεστιβάλ.

«Οργανώσεις – συλλογικότητες» που έχουν πάρει εδώ και χρόνια διαζύγιο με την πολιτική της άκρας και επαναστατικής Αριστεράς, έστησαν ένα έκτακτο στρατοδικείο για να καταδικάσουν την ΟΚΔΕ. Με σκοπό, μεταξύ άλλων, να περάσει στα ψιλά η συμμετοχή της «νεοσύστατης» υποτίθεται Νέας Αριστεράς, την οποία ξέπλυναν –χωρίς ίχνος ντροπής– από κάθε ευθύνη για τις εγκληματικές νεοφιλελεύθερες πολιτικές της (τα μέχρι πρότινος πρωτοκλασάτα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, σκληρός υπουργικός πυρήνας της κυβέρνησης Τσίπρα 2015-19). Εναντία στον αποκλεισμό της ΟΚΔΕ τάχθηκαν οι ΚΚΕ(μ-λ), NAP, APAΣ, ΔΕΑ –ωστόσο, για τη συμμετοχή της Νέας Αριστεράς δεν έχουν όλες αυτές οι οργανώσεις οριστικοποιήσει τη στάση τους.

Για τους «διοργανωτές-δικαστές του Αντιρατσιστικού» η ΟΚΔΕ έχει θέσεις ακροδεξιές, «τρανσφοβικές», «ομοφοβικές», «με έντονα ρατσιστικό και κακοποιητικό λόγο»! Αυτό επειδή η ΟΚΔΕ έχει αντιταχθεί σθεναρά και καθαρά σε έναν ακραία νεοφιλελεύθερο νόμο της κυβέρνησης Μητσοτάκη (και άλλα νομοθετήματα στην ίδια κατεύθυνση), που καταργεί τα δικαιώματα της γυναίκας και του παιδιού, ιδιωτικοποιεί – εμπορευματοποιεί την κύηση και την υιοθεσία.

Αυτοί που «δικάζουν» την ΟΚΔΕ, εκτός από την ένθερμη ταύτισή τους με τα ψευτοπροοδευτικά, αντιδραστικά νεοφιλελεύθερα ιδεολογήματα των «ταυτοτήτων», έδειξαν και πόσο βαθιά αντιδημοκρατικοί είναι. Πολιτική αντιπαράθεση και σύγκρουση, συντροφική κριτική, εργατική δημοκρατία τούς είναι εντελώς άγνωστα. Αντίθετα, ξέρουν φαίνεται πολύ καλά το ακραία νεοφιλελεύθερο δόγμα «όποιος δεν είναι μαζί μας, είναι εναντίον μας». Αυτό το λάβαρο σήκωσαν, για να χτυπήσουν μια οργάνωση της επαναστατικής Αριστεράς, που παλεύει για δεκαετίες στο εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα, στους μικρούς και μεγάλους αγώνες και ποτέ δεν υπέστειλε τη σημαία του επαναστατικού μαρξισμού (σε αντίθεση με τους κατήγορούς μας).

Στα κατάπτυστα «πρακτικά της Συνέλευσης» (διακινήθηκαν μέσω mail list και είναι διαθέσιμα), μέσα σε όργιο συκοφαντίας και διαστρέβλωσης, αναφερόταν επίσης για την ΟΚΔΕ: «ο αποκλεισμός... υπό αυτές τις συνθήκες θεωρείται αυτονόητος... η εν λόγω οργάνωση διατηρεί το δικαίωμα να ανακαλέσει δημόσια και, έτσι, να μπορέσει να συμμετάσχει κανονικά». Με απύθμενο μίσος για την κομμουνιστική-εργατική πολιτική και φυσιογνωμία της ΟΚΔΕ, ανέσυραν μέχρι και τις Δηλώσεις Μετάνοιας και τα Πιστοποιητικά Κοινωνικών Φρονημάτων. Αυτά φαίνεται πρέπει να υπογράψει, όποιος δεν έχει αλωθεί από τον νεοφιλελεύθερο ατομικό δικαιωmatισμό και τα «ταυτοτικά κινήματα». Τα ίδια που μάς επιβάλουν οι μεγαλύτερες πολυεθνικές του πλανήτη, οι ιμπεριαλιστές, η αναμφίβολα «δημοκρατική» κυβέρνηση Μητσοτάκη, όλο το «συνταγματικό τόξο».

Για τους ίδιους «δικαστές», είναι επιθυμητή η συμμετοχή στο Φεστιβάλ της Νέας Αριστεράς – που ούτε «Νέα» είναι ούτε και «Αριστερά». Μιας μνημονιακής νεοφιλελεύθερης δύναμης, που τα πιο επιφανή της στελέχη στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ήταν υπεύθυνα για: α) την ιστορική προδοσία του ηρωικού ΟΧΙ του ελληνικού λαού (Δημοψήφισμα Ιουλίου 2015), β) την ψήφιση και εφαρμογή του 3ου και 4ου Μνημονίου, τη δημιουργία του καθεστώτος Αποικίας Χρέους και το τσάκισμα του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού με τα «πρωτογενή πλεονάσματα» (μάλιστα υπερασπίζονται ενθουσιωδώς και σήμερα το «μαξιλάρι των 37 δισ.»), γ) το βάθεμα της ιδιωτικοποίησης της παιδείας, της υγείας, της κοινωνικής ασφάλισης, δ) το προχώρημα του ξεπουλήματος των ιδιωτικοποιήσεων (σιδηρόδρομοι κ.λπ.), ε) τον αντεργατικό – αντισυνδικαλιστικά νόμου Αχτσιόγλου, στ) τη συμμαχία με τα αντιδραστικά καθεστώτα της Αιγύπτου και του Ισραήλ, στ) την πρόσδεση στο άρμα των αμερικανοΝΑΤΟϊκών πολεμικών σχεδιασμών, ζ) την εφαρμογή της ρατσιστικής Συμφωνίας Τουρκίας-ΕΕ και το αίσχος των στρατοπέδων συγκέντρωσης και του εγκλεισμού χιλιάδων μεταναστών και προσφύγων σε σιδηρόφραχτα κλουβιά στα νησιά του Αιγαίου. Ακόμη και αυτό φαίνεται ότι γίνεται ανεκτό στην «αντιρατσιστική»(;) ατζέντα.

Υποκριτικά (από τα «πρακτικά») «εκφράστηκαν και επιφυλάξεις για τον αποκλεισμό της Νέας Αριστεράς, με επιχείρημα το επικίνδυνο στένεμα των ορίων και την ανάγκη δημιουργίας συμμαχιών στη βάση της αντίληψης ενός 'μετώπου' στο οποίο δεν χρειάζεται να υπάρξει πλήρης συμφωνία των οργανώσεων που το συστήνουν. Ειπώθηκε, επίσης, ότι πρόκειται για κόμμα νεοσύστατο που δεν μπορεί να κριθεί ακόμα(!) στη βάση πολιτικής που έχει ασκήσει το ίδιο».

Μαζί με κάθε νεοφιλελεύθερο και μνημονιακό, διαγράφοντας ό,τι κι αν έχει κάνει, αρκεί να είναι «δικαιωματιστής», και κάθετα εναντίον της άκρας και επαναστατικής αριστεράς: αυτή είναι η νέα συμφωνία στο λεγόμενο «Αντιρατσιστικό» της Θεσσαλονίκης.

Ίσως αύριο δούμε από κοντά στο φεστιβάλ και τον ΣΥΡΙΖΑ του Κασσελάκη και το ΠΑΣΟΚ... άλλωστε η Νέα Αριστερά τους καλεί να κάνουν μαζί «προοδευτικό» κυβερνητικό μέτωπο!

Η ΟΚΔΕ ανήκει στις 2-3 οργανώσεις που είχαν πάρει την αρχική πρωτοβουλία να συγκροτηθεί το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, παλεύοντας για να έχει έναν αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα, να είναι ένα φεστιβάλ της άκρας και επαναστατικής Αριστεράς, των ριζοσπαστικών συλλογικοτήτων και κινημάτων που αγωνίζονται στην πράξη ενάντια σε ρατσισμό, νεοφιλελευθερισμό, πόλεμο, καταστολή, με προτάγματα: α) την υπεράσπιση των μεταναστών και των προσφύγων, όχι με μια «ανθρωπιστική» αντίληψη αλλά με οδηγό την ταξική αλληλεγγύη, β) την υπεράσπιση των εργατικών, κοινωνικών, πολιτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Αυτός ο χαρακτήρας έχει υποχωρήσει σε τρομακτικό βαθμό, μετατρέποντας το φεστιβάλ χρόνο με τον χρόνο σε προέκταση του PRIDE, των «ταυτοτικών κινημάτων», μια αταξικής «οικολογίας» – και τελικά σε ένα event / happening που πρέπει να ανοίξει διάπλατα για τον «προοδευτικό χώρο», που χωράει ΜΚΟ και μνημονιακά κόμματα.

Η ΟΚΔΕ δεν θέλει και δεν μπορεί να έχει καμία οργανωτική και πολιτική σχέση με ένα τέτοιο φεστιβάλ, που οι νέοι «γραφειοκράτες» δεν θα ησυχάσουν αν δεν φέρουν στα μέτρα τους. Ως ΟΚΔΕ δεν θα σταματήσουμε τις προσπάθειές μας να συμβάλλουμε, ώστε όποιο τέτοιο φεστιβάλ να είναι μια διαδικασία / ένας χώρος χρήσιμος για το κίνημα και τους αγωνιστές. Για την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση των εργατικών και νεολαιίστικων αγώνων, χωρίς να αποκόπει τον ρατσισμό, τον φασισμό, τη γυναικεία καταπίεση, την περιβαλλοντική κρίση, τον πόλεμο κ.λπ. από την ταξική διάστασή τους – από την πάλη για την ανατροπή του συστήματος που τα γεννάει, του καπιταλισμού.